

DEN NORSKE KIRKE

JOBBSOM FORANDRER

FRA KABELVÅG TIL LONDON

Side 4

YRKET EG ALDRI HADDE TENKT PÅ

Side 7

MED KROPP OG SJEL

Side 9

DIAKONEN ENDRET LIVET MITT

Side 12-13

Det handler om mening

Jeg var 17 år og skulle velge hva jeg ville bruke livet mitt til. For meg ble valget enkelt: Troen på Jesus betydde så mye for meg at jeg ville bli prest. Jeg ville spre budskapet om håp og oppstandelse.

Kirken gir arbeid til svært mange mennesker. Det er et arbeid med mening. Mens mange arbeider med administrasjon, kirkebygg og ulike andre oppgaver, er en stor gruppe vigslede medarbeidere, som diakon, kantor, kateket og prest. I disse gruppene er det for få nye studenter i forhold til kirkenes behov. Det handler dette bladet om. På de neste sidene kan du møte mennesker som har satset på en jobbverdag i kirken.

Vi trenger flere kolleger. Kanskje det er deg?

Hilsen
Jens-Petter Johnsen

Direktør i Kirkerådet
Den norske kirke

DEN NORSKE KIRKE

UTGIVER
Den norske kirke

REDAKTØR
Ingeborg Dybvig

PROSJEKTLEDER
Siv Thompson

REDAKSJON
Ragna Dahlen, Kristin Frydenlund,
Fredrikke Ree Aadland og Åsmund
Austena Lovdal

FORSIDEBILDE
Bo Mathisen

LAYOUT
Guro Sølvik, M55

DISTRIBUSJON
Innstikk i Vårt Land
torsdag 3. mars 2016

TRYKK
Amedia/Trykk Lillestrøm / Orkanger,
Schibsted Trykk Bergen

Navn: FRIDA ØYEN
Alder: 21
Skal bli: Prest
Studrer ved:
Det teologiske fakultet

Hvorfor prest?

- Jeg har vært engasjert i min lokale menighet og ble inspirert til å jobbe i kirken. Etter videregående begynte jeg rett på profesjonsstudiet, det er ikke så vanlig. Selv om jeg er yngst i mitt kull går det helt fint og jeg synes flere burde ta sjansen på å gå rett til profesjonsstudiet. Kirken er en veldig spennende og engasjerende arbeidsplass, uansett hvilket ståsted du kommer fra.

Navn:
SIVABALCHANDRAN PIRIYANI
Alder: 23
Skal bli: Kateket
Studrer ved: Det teologiske
Menighetsfakultet

Hvorfor kateket?

- Jeg er en av dem som ønsker å «redde verden». Gjennom arbeid som kateket kan jeg være til stede i unge menneskers liv og hjelpe dem. Det beste med studiet er at vi får mye praksis. Å jobbe med ungdom og trosopplæring synes jeg er både morsomt og spennende. Dessuten er det bare hyggelige mennesker jeg studerer sammen med.

Namn:
RUTH MIRIAM VARHAUG
Alder: 24
Skal bli: Prest
Studrer ved:
VID Misjonshøgskolen

Kvifor prest?

- Da eg gjekk på vidaregåande, visste eg ikkje heilt kva eg skulle bli, men eg liker å møte menneske, og eg liker Jesus. Derfor fann eg ut at eg kunne bli prest. Som prest møter ein menneske på ulike arenaer i livet, frå dåp til gravferd. Eg er veldig nøgd med studiet og spesielt dei tre praksisperiodane vi har hatt. Å jobbe blant rus-avhengige i Sandnes er noko av det mest inspirerende eg har gjort.

Salve (til venstre) liker å ha litt å bryne seg på i studiene, og går heller ikke av veien for en håndbak-figt med studiekompis Nicholas Rognli-Olsen Noble.

JOBB FOR DE MANGE

Må man være et englebarn for å jobbe i kirken? Må man ha et tydelig kall? Må man være hellig overbevist om alt i den kristne tro? Heldigvis er svaret nei.

Salve Langkaas Saanum (24) ser ikke ut som en typisk konfirmantlærer eller diakon. Men han vil jobbe i kirken. Ikke fordi han er superkristen. I stedet kaller han seg en troende agnostiker. Salve studerer nå på Menighetsfakultetet, på UKT Ungdom, kultur og trosopplæring.

- Jeg syntes først det var veldig mye Trosopplæring og for lite Ungdom og Kultur på studiet da jeg begynte i fjor høst, men nå er det bra. For det er ungdom jeg vil jobbe med. Jeg vil gi dem et godt miljø, som jeg fikk da jeg møtte kirken for ti år siden.

Med min bakgrunn, som ikke er helt A4 i kirkelig sammenheng, kan flere identifisere seg med meg.

- Det finnes mange slags folk i verden, og derfor bør det også være det blant oss som jobber i kirken.

Knut Tveitereid. Foto: NLA Høgskolen.

Vendepunktet

Salve vokste opp uten noe forhold til kirken. Han glemte å melde seg opp til konfirmasjon hjemme på Nesodden, og tenkte at da var det toget gått. Men tanten hans, som jobbet i Lommedalen menighet i Bærum, sendte ham på konfirmantleir.

Salve ble så begeistret for miljøet han kom inn i at han flyttet inn til tante for å konfirmeres og etter hvert bli ungdomsleder i Lommedalen.

- Jeg ble sett. Jeg, som aldri hadde sunget før, ble utfordret til å synge solo med Tensing. Så ble jeg med i bandet, jeg jobbet frivillig, og fikk vikariat som ungdomsleder i en annen menighet.

Han skjønnte at han ville gi unge den opplevelsen han selv fikk i møte med kirken som 14-åring. At han ikke er hellig overbevist om troen, lever han godt med.

- Jeg liker godt å stille spørsmål, og det tror jeg er sunt. Med min bakgrunn, som ikke er helt A4 i kirkelig sammenheng, kan flere identifisere seg med meg. Og det er plass til oss alle i kirken - også en troende agnostiker.

Lysten på egen utvikling

Knut Tveitereid, førsteamanuensis ved NLA Høgskolen, er opptatt av at kirken skal romme alle slags mennesker. Men en egenskap er viktigere enn andre.

- Du må ville utvikle deg og lære noe nytt, engasjere deg og like samarbeid. Før snakket man om «kall til

tjeneste», men jeg snakker like gjerne om indre og ytre motivasjon. Har du lyst til å jobbe i kirken, er det ikke spørsmål om du er god nok, men om å ville, og å gjøre sitt beste. Det handler i stor grad om å gjøre noe fint ut av de situasjonene som jobben gir deg, selv om det ikke alltid er forventet. Men det er nettopp dette som gjør det spennende å jobbe i kirken.

Arbeidsdagene varierer fra svært hektiske til helt rolige. Man jobber med både gamle og unge, noen ganger er man i en offentlig og profilert rolle, andre ganger er arbeidet tilbaketrukket.

- I fremtiden vil kirken trenge et bredt spekter av mennesker i de ulike jobbene. Dette mangfoldet er helt nødvendig i en folkekirke. Det finnes mange slags folk i verden, og derfor bør det også være det blant oss som jobber i kirken.

Vil du, så kan Gud!

Per Arne Dahl er biskop i Tunsberg bispedømme (Vestfold og Buskerud). Også han ønsker et stort mangfold velkommen til arbeid i kirken.

- Kirken er et arbeidssted for alle med et engasjert forhold til kirke og tro og som har et ønske om å bringe det gode budskapet videre. Det finnes mange forskjellige stillinger, og vi trenger ulike medarbeidere med variert utrustning.

Tunsberg-biskopen har tro på følelser i arbeidet. - Det er et viktig stikkord for meg: pasjon! Engasjement

for det vi driver med. Medfølelse med hverandre, og en lidenskap for det vi tror på, hver for oss og sammen.

Kall er et avgjørende ord, reflekterer biskopen. Dette er noe som kan modne seg frem, men noe som forplikter og forankrer vårt arbeid i noe som er større enn oss selv. Han beskriver seg som heldig; han har vigslet ni prester, fem diakoner og to kantorer til tjeneste siden han ble biskop for halvannet år siden. Han begeistres over hva disse kan utrette - med Gud på laget.

- I en tid hvor vi er mer opptatt av menneskers prestasjoner enn Guds nåde, er det viktig å se hva Gud kan gjøre i oss og gjennom oss. Derfor har min favoritt-tekst ved de siste vigslinger til kirkelige tjenester vært Paulus' ord til ungdommen Timoteus: «Vær da sterk, mitt barn, ved nåden i Kristus Jesus».

Liker - liker ikke

Salve gleder seg til å komme i jobb. Og han har erfart at kommer til å passe godt inn i den mangfoldige kirken.

- Jeg ser litt annerledes ut, men opplever at de unge får tillit til meg. Blant andre ansatte i kirken, er det få som forholder seg nøytralt til meg. Enten liker de meg veldig godt, ellers synes de ikke særlig om meg. Men det er klart mest av det siste - heldigvis!

Folk synes det er veldig fint å snakke med en som ikke skal stille en diagnose.

DEN LANGE REISEN

Sorg og glede og de store variasjonene gir arbeidssdagen mening for Jens Bjelland Grønvold.

Foto: Bo Mathisen.

Jens Bjelland Grønvold (32)
— YRKE PREST

ofte unummererte hus. 20 meter lenger vekk ligger riktig hus.

28-åringen gruer seg. Men, nå gjelder det. Han går bort til huset. Fem timer blir han der.

- Selv om det var tøft, så jeg i ettertid at det var til hjelp for dem at jeg var der sammen med dem. Det er noe fint med å være til hjelp. Dødsbudskap er krevende. Jobben er å ikke stikke av rett etterpå. Du skal fortelle det, og så bli der de første tunge timene.

Da Jens kjørte hjem den kvelden, tenkte han at nå var han ikke lenger en student.

- Jeg kjente at jeg begynte å finne meg selv som prest.

Jens Præst

Etter studietiden søkte Jens seg til Kabelvåg. Hele bygda tok godt imot ham.

- Jeg kunne sette meg ned på brygga en fredags kveld. Da kom alle bort og ville skåle med presten. Som spiller på A-laget til Kabelvåg ble jeg kjent med ungdommene. De annonserte scoringene slik: «Målene ble scoret av (...) og han Jens Præst». Prest ble fort etternavnet mitt. Handle på matbutikken? Jens la inn en halvtime ekstra. Mange ville snakke.

- På bygda er du presten, uansett. Det er både fint og en utfordring. Det er gitt at alle du omgir deg med er menigheten og at du er presten. Det ligger en veldig tillit i det.

Kontrasten er stor til jobben han har nå i sjømannskirken i London. Han kan gå ut døren hjemme uten at noen kjenner ham igjen. I menigheten må han ofte introdusere seg under arrangement.

- Jeg har mer privatliv nå. Samtidig må jeg jobbe mer for å vinne folks tillit.

Gjør deg rausere

Jens mener du kan bli stadig rausere jo lenger du jobber som prest.

- Jeg får se livet i alt sitt mangfold. Det gjør det enklere å forstå hvordan livet kan være for folk. Det gjør også noe med hvordan du tenker om kirken som fellesskap. Det som gjør at vi kommer til kirken, er ikke nødvendigvis at vi er enige med hverandre. Det er at vi tror på det samme. Det setter jeg pris på.

Den som er der med folk

Jens blir inspirert av menneskene han møter.

- De fortjener å møte en bra prest og få en god opplevelse. Det har mye å bety for hva de tenker om tro generelt.

I sjømannskirken er Jens' dager varierte. Han kan først holde andakt for 60-70 fremmøtte i en kvinnegruppe i kirken, for deretter å reise på sykehusbesøk.

- Det beste med prestesjobben for meg er mangfoldet av livserfaringer du treffer i løpet av en uke. Du får være

med inn i sorgen med begravelser. Du er med i gleden med bryllup og dåp. I en til en-samtaler ser du hverdagsliv. Med konfirmantundervisning blir du stadig oppdatert på hvordan livet ser ut for en 15-åring. Som prest opplever du at livet strømmer til deg hele tiden. Det er veldig fint å være den som er der med folk i livets ulike faser.

En av de beste arbeidsplassene

- Er det viktig for deg å gå på jobb og kjenne at det du gjør betyr noe for andre? Da kan kirken være en av de beste arbeidsplassene for deg, fortsetter han.

Kanskje tror folk at en prest må ofre mye. Det stemmer ikke, forteller Jens.

- Livet som prest handler om å spre kjærlighet til verden i daglige møter med andre mennesker. Vil du gjøre det, er kirken en god arbeidsplass for deg.

Det var en ekstra fargerik dag i London da sjømannskirken inviterte til karnevals gudstjeneste. Foto: Bo Mathisen.

Jeg tror jeg har verdens mest meningsfulle jobb.

Prest Kjersti trives godt på gulvet med barn, der blir det gode samtaler. Foto: Morten Wanvik.

SPRÅKLØS PREST

En prest gir språk til troen, og får følge mennesker gjennom alle livets faser. Men da Kjersti Gautestad Norheim (41) bodde i Estland, kunne hun ikke snakke.

Kjersti var nyutdannet og skulle starte i sin første prestejobb, som misjonsprest. Hun og mannen skulle fortelle om håpet og troen i et annet land, på et språk hun ikke kjente. Som pretestudent var hun lært opp til å tale. Samtidig med språkundervisning forsøkte hun med noe hun kunne og som ikke var avhengig av ord. Hun bakte kaker til kirkekaffen.

Mer enn du ser

- Klart det var et handicap å ikke kunne språket. Det hendte jeg tenkte smått om at jeg som prest bakte kaker, innrømmer Kjersti. Men for ett år siden møtte hun en ukjent estisk dame. Hun utbrøt: «Du er den presten - som bakte kaker!»

- Det fikk meg til å se at kakebakingen betydde mer enn jeg så da. For meg er dette et eksempel på hvordan noe kan bli større enn det en selv ser. Presterollen kan formes på ulikt vis, og det overrasker meg stadig hvor fleksibel den er.

Kjersti, som nå er prest i Birkeland menighet i Bergen, setter pris på en jobb-hverdag preget av både alvor og latter.

- Som teologistudent tenkte jeg at det ville bli mest alvor. Selvfølgelig er det alvor også, men det er jammen stort rom for latter og moro. Ikke bare i møte med barn og ungdom, men faktisk også i sorgarbeid. Det har virkelig overrasket meg hvor mye glede som kan finnes i sorgen uten at det går på bekostning av sorgfølelsene. Det er stort å få følge folk gjennom flere livsfaser.

Håndverker

Kjersti synes det er godt å jobbe i team med kateketer, kantorer, diakoner og andre prester.

- Jeg tror jeg har verdens mest meningsfulle jobb, sier Kjersti. Og så har vi jo verdens beste budskap å komme med. Som prest får vi være med å gi språk til troen, peke på Jesus og formidle håp — for livet og like inn i døden. Og det ønsker jeg å gjøre ordentlig. Å være prest er et håndverk. Et spennende håndverk med store muligheter.

SLIK BLIR DU PREST

- 6 års profesjonsstudium i teologi
- Gjennomsnittslønn kr 521 000

Se mer på baksiden eller på kirken.no/jobb

Studiet gir deg en rekke verktøy som du kan ta i bruk straks du er i jobb.

Kateket Knut-Helge tilbringer gjerne ekstra tid i Nordstrand kirke, for å gi de unge et trygt sted å være. Foto: Bo Mathisen.

- ET STED Å HENGE

Knut-Helge Fjeldstad (28)
— YRKE KATEKET

Knut-Helge Fjeldstad begynte på prestestudiet. Men etter to år hoppet han av og ble kateket. Det digger han.

Hvordan unngå å snakke over hodet på barn og ungdom?
- Lærerdelen i kateketjobben var avgjørende da jeg skulle bestemme meg for utdanning. Det er stilig å tenke på at jeg kan være læreren i kirken. Hva vil vi at ungdom skal sitte igjen med? De må få noe de kan huske. Johannes 3, 16 kan vi si, og vite hva det betyr. Mens konfirmanten tenker hæ? Hva er det?

Som kateketstudent får du se hvilke store muligheter det er for undervisning, forteller Knut-Helge.
- Du lærer mye om samspill mellom voksne og ungdom. I teologistudiet er det grundigere på andre felt.

Nettopp det er veldig bra! Det trengs ulike former for kompetanse i en stab.

Knut-Helge trekker frem korset som eksempel.
- Hvordan snakker du om det med barn og unge? Kanskje ved å tenne stearinlys oppå et steinkors. Det er en konkret handling ungdom vil huske.

Knut-Helge hadde en fin ungdomstid i kirken, og begynte på teologistudiet. Men etter to år var noe endret.
- Jeg tenkte at dette ikke var noe for meg og vurderte å slutte helt.

Men en skoletime snudde magesfølelsen.
- Måten professoren snakket på om undervisning i kirken ble viktig for meg. Jeg ble inspirert av at hun trakk inn både teologi og pedagogikk. Hun så også at jeg var god på å undervise og forkynde, og anbefalte meg å gå over på kateketstudiet.

Angrer ikke

- Jeg får jobbe med noe jeg tror på og prate om tro og liv, om bibelhistoriene som har forandret mennesker og som fortsatt forandrer. Dessuten får jeg lov til å være med på å skape kirken til et hjem.

Knut-Helge er blitt overrasket over hvor mange mennesker som faktisk er innom kirken. Og han brenner for at folk skal forstå hva som egentlig skjer på gudstjenesten.

- Mange kan synes det er vakkert å komme i kirken, men de vet ikke alltid hva Gloria og Kyrie Eleison betyr. Som kateket kan jeg bruke forskjellige virkemidler. En gang hadde han med seg en gutt frem i gudstjenesten. Gutten fikk navnet Dag Være Ære. Selv tok han navnet Kyrre Eliason. Ved hjelp av dette rollespillet ble gudstjenesten mer forståelig for de som var i kirken den dagen.

Åpen kirkedør er viktig

- Som kateket har du mulighet til å skape et sted hvor det er trygt og godt for ungdommer. Når unge folk kommer til kirken for å henge og gjøre lekser, to timer før det er program, da ser jeg helt konkret det behovet som finnes for det arbeidet vi gjør. Flere sier at de føler seg sett i kirken – det digger jeg!

Tenker du at du ikke er klar for å bli kateket? Da har Knut-Helge følgende ord til deg:

- Du kommer til å oppleve at kirken er veldig positiv til kompetansen og erfaringen du kommer med. Og så lærer du masse på veien. Nå ser jeg at jeg har lært utrolig mye dette første året etter studiene.

Stolt og kompetent

- Du får en rekke nyttige verktøy. Det er så stilig at du går inn i studiet, får en grundig pedagogisk kompetanse og så kan gå ut i arbeidslivet med stolthet over kompetansen du har fått.

Foto: Bo Mathisen.

SLIK BLIR DU KATEKET

- 5 års masterstudium
- Gjennomsnittslønn kr 463 368

Se mer på baksiden eller på kirken.no/jobb

Eg har veldig varierte dager. Det beste er møtet med alle mennesker.

Babysong drar små og store til kyrkja, og Anne Marie tykkjer dette er ein fin del av jobben. Foto: Rigmor Sjaastad Hagen.

YRKET EG IKKJE HADDE TENKT PÅ

Kateket? Ikkje eit sjølvsgatt val for Anne Marie Sødal (35). Men ho har ikkje angra.

- Kjære Gud, kva skal eg finne på neste år? Anne Marie går kveldstur. Jenta frå Torvikbukta på Nordmøre har teke pause frå aktivitetar og moro på folkehøgskolen. Anne Marie anar ikkje kva ho skal bli. Ho ber.

Kateket! Ordet ramlar brått ned i hovudet. Hæ, det yrket har eg jo aldri vurdert før, tenkjer Anne Marie.

- Eg visste kva yrket var, og eg hadde fått høyre av mange at eg burde bli lærar. Etter denne opplevinga måtte eg tenkje over det. Først tenkte eg det kunne bli skummelt med konfirmantar. Etter kvart fann eg ut at eg kunne starte med det første året og tenkje vidare medan eg studerte.

- Etter kvart som eg studerte, kom opplevinga av at ja, eg skal bli kateket. Praksisen i studietida var viktig. Eg oppdaga at konfirmantar ikkje er skumle, at det er mykje fint som skjer i jobben, og at eg meistra arbeidsoppgåver som kateketar kan ha.

Det er ti år sidan Anne Marie sat usikker på studiebenken. Etter fire år i Østfold, så ei stund i Døvekyrkja, er ho no kateket i Fræna.

- Eg har veldig varierte dagar. Det beste er møtet med alle mennesker. Å høyre konfirmantar som ropar når eg går over skoleplassen: «Hei, du kyrkjedama! Når er neste konfirmanttime?» Det vi gjer, det er viktig. Eg får formidle Jesus til både barn, unge og voksne. Men det er utfordrande òg.

Somme gonger får Anne Marie høyre: «Du burde bli prest, du!» - Da svarar eg alltid at det er viktig med gode kateketar òg. Kyrkja treng ulike kompetansar. Som kateket har ein kontakt med alle frå 0 til 100 år.

MER ENN ORD

Arild Tjørve (32)
— YRKE DIAKON

**Hvorfor bli prest når man kan bli diakon?
For Arild Tjørve var valget lett. Han ville være enda tettere på folk.**

Veien er ikke så lang fra prest til diakon, presten har noen år på ekstra på skolebenken og litt ulik læreplan. Men mens presten har søndag som sin hovedarbeidsdag, har diakonen hele uka å fordele seg på.

- Jeg er vanligvis til stede i gudstjenesten, og av og til holder jeg også preken. Men å jobbe med mennesker, å være til stede i deres opp- og nedture, er det beste med diakonjobben.

Arild jobber i Vågsbygd menighet utenfor Kristiansand. Sørlandingen flyttet «hjem» etter å ha jobbet noen år som ungdomsdiakon i Oslo.

- Det var spennende å gå fra å jobbe med bare unge til å ha ansvar for hele menighetens diakoniarbeid, men større aldersspenn og ulike mennesker har gitt nye perspektiver.

32-åringen liker varierte dager, med feltarbeid og tid foran pc'en.

- En dag holder jeg andakt på sykehjem, en annen dag besøker jeg enkeltpersoner. Så møter jeg frivillige, eller ansatte i kommunen, og vi finner ut hvordan vi kan gjøre en best mulig innsats for menneskene rundt oss.

Arild er tobarnsfar, og livet er godt også utenom jobben. Derfor passer det midt i blinken at jobben først og fremst er på dagtid.

- Jeg bestemmer i stor grad min egen arbeidstid, og kan ikke tenke meg noe bedre nå som jeg er småbarnsfar. Jeg har virkelig gode dager på jobb. Og lønnen er slett ikke verst heller.

Omsorg fra vugge til grav

Diakonien beskrives av noen som kremen i bløtkaken, det som binder lagene i kirken sammen. Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Nettopp

muligheten til å bygge relasjoner, gjorde at Arild valgte diakonien. Han ble utfordret av mennesker som så hans evne til å omgås andre.

- Disse sidene ved meg ble både sett og verdsatt, og gjorde meg trygg i yrkesvalget. Men det er jo noen som lurer på hvem jeg er, kanskje jeg er prestestudent, er det visst noen som tenker. Men de som møter diakonien gir ofte gode tilbakemeldinger. Jeg tror nok det handler om at diakoni er muligheten til å gjøre noe, det er ikke bare tomme ord – vi handler.

Aldri alene

Det er ikke alltid lett å finne rom for å være bare i seg selv i en slik jobb.

- Jeg må av og til trekke meg tilbake og være sammen med Gud og kjenne på kraften fra ham. Det er ikke alltid så lett å putte det inn i travle arbeidsdager, men jeg forsøker å få det til.

At tjenesten betyr mye for andre, fikk han bekreftet i fjor, i møte med ei jente i slutten av tenårene.

- Hun hadde vært konfirmand hos oss for noen år siden. Livet var vanskelig, og da kom hun tilbake til kirken og oss. Her var det trygt og godt å være. Konfirmanttiden hadde gjort inntrykk, og det var den gode følelsen og verdien hun hadde her som hun ønsket å få tilbake. Sånne opplevelser gjør meg glad.

Arild er stolt over å være del av en aktør alle kjenner til.

- Kirken er for meg en fantastisk arena for å gjøre evangeliet om til handling. Om ikke alle vet hva diakonen gjør, kjenner alle til kirken og presten, og det i seg selv er en døråpner.

- Kan det bli litt for mye av det gode – å alltid skulle gi og hjelpe andre?

- Det er viktig å skille det sjelsesørgiske og det terapeutiske. Derfor setter jeg rammer for hvordan jeg skal ivareta mine medmennesker. Det hender at jeg sender folk videre til annen og profesjonell hjelp.

Arild vil gjerne gjøre diakonien enda mer synlig i gudstjenesten.

- Vi diakoner må bli mer frimodige. Søndagen og gudstjenestene er uansett hovedsammenheng i kirken, og da må vi melde oss på – være liturger, eller til og med holde preken av og til. Vi må vise hva diakoni er, hva vi er utdannet til og hva vi er opptatt av – og vi gjør andre godt.

Diakoni er muligheten til å gjøre noe, det er ikke bare tomme ord – vi handler.

Foto: Bo Mathisen.

Diakon Arild har ikke noe problem med å holde på oppmerksomheten til skoleelevene når han driver trosopplæring i Vågsbygd. Foto: Bo Mathisen.

Den tilliten jeg får når andre deler livet sitt med meg, gjør noe med meg. Jeg kan se at selv små bidrag kan utgjøre en viktig forskjell for andre.

På Lørdagskaffe er diakon Gry fast til stede, og Karl Anders Østergård og Tanita Thomassen er trofaste deltakere når Gry inviterer. Foto: Roy Magnus Langås.

MED KROPP OG SJEL

Nysgjerrigheten var utslagsgivende. Derfor satte ergoterapeuten Gry Netland-Ebbesen (46) seg på skolebenken igjen. I dag er hun diakon.

Da hun var i 20-årene utdannet hun seg til ergoterapeut. Allerede i studietiden støtte hun på sin første diakon. Det pirret nysgjerrigheten såpass at hun ble med i diakonutvalget i menigheten på studiestedet. Tanken slo henne om at hun kunne kombinere fagutdanning med formidling av kristentro og Jesus. En gang i fremtiden.

- Jeg var ikke i kirken mellom min egen dåp som barn og konfirmasjonen da jeg var 15. Men et par år senere ble jeg engasjert i lagsarbeid, og følte meg hjemme i kirken. Som ergoterapeut ved sykehuset i Molde, ble jeg enda bedre kjent med diakoner i menighetene der.

Hun kjente det som et kall. Gry tenkte hun skulle gjøre en jobb i kirken hjemme, men så ikke for seg ny utdanning eller å flytte hjem. Men sånn

gikk det: I 2008 ble hun vigslert til diakon, og tre år etter kom hun «hjem» til Brønnøy. I dag er hun diakon i to menigheter.

Gir og får

En diakon er en giver. Men også en som mottar. -Jeg får så mye tilbake fra mennesker jeg møter. Diakoni handler ofte om å være der hvor ingen eller få andre er, og være til trøst og glede. Ulike mennesker blandes, de ser hverandres styrke og svakheter, og alle blir bedre av å bety noe for andre.

Noe av det kjekkeste Gry gjør i jobben, er å være sammen med «De makalause».

- Dette er ei speidergruppe med unge-voksne/voksne psykisk utviklingshemmede. De har eget program, drar på leir sammen med andre speidere, og er veldig godt integrert. Humor, pågangsmot og gode ildsjeler gjør dette til flott integrering i praksis.

Kirken er nå den rette arbeidsplassen for Gry. Til tross for utfordringer, er det mer enn noe annet en spennende og givende jobb. En til tider ugunstig arbeidstid oppveies av stor fleksibilitet.

- Jeg kjenner at jeg er på riktig plass.

Hele Gry

Ergoterapeuten som ble diakon ble gledelig overrasket over hvor mye skjult tro det er blant folk. Selv de som ikke er aktive i kirken, deler gjerne både historier og opplevelser med diakonen.

- Den tilliten jeg får når andre deler livet sitt med meg, gjør noe med meg. Jeg kan se at selv små bidrag kan utgjøre en viktig forskjell for andre. Dette inspirerer meg til å fortsette og gjøre en god jobb. For sammen kan vi få til mye!

SLIK BLIR DU DIAKON

- 5 års masterstudium
- Gjennomsnittslønn kr 443 052

Se mer på baksiden eller på
kirken.no/jobb

— Å skape musikkglede sammen med barn og unge er topp!

I dyp konsentrasjon på sin egen vigslingsgudstjeneste, med Knut Nystedt-postludium. Ektemann Vidar er «blåus» og holder orden på notene. Foto: Bo Mathisen.

MUSIKK FOR LIVET

Hanna Louise Husøien (25)
— YRKE KANTOR

Hun ville bli psykolog. Men etter gratistimer hos en organist valgte Hanna Louise Husøien orgelkrakken i stedet.

I dag er hun kantor på Modum i Tunsberg, der hun flytter seg mellom orgelkrakker i til sammen sju kirker. Hovedsetet er i Åmot, en moderne kirke fra 1996.
- Å skape musikkglede sammen med barn og unge er topp! Den opplevelsen vi har sammen er verdifull for oss alle. Vi har dessuten mange frivillige musikere med – det gir gode gudstjenester for alle.

Hanna Louise vokste opp i et kristent hjem, og sang og dirigerte. På musikklinjen på Ringerike videregående fikk hun sitt første møte med orgelet da en organist ga henne gratistimer. Likevel begynte hun å studere psykologi. Men hun kunne ikke glemme orgelet.

- Jeg har alltid likt klangen av orgel, og samspillet mellom instrumentet og rommet fascinerer meg. Etter at jeg hadde begynt på psykologi tok jeg noen orgeltimer, og orgellæreren utfordret meg til å søke Musikkhøgskolen.

Ansvar for sju kirker

Hun kom med nød og neppe inn på første forsøk. På studiet gikk hun sammen med sju andre, og de fleste ønsket å jobbe i kirken. I dag har alle medstudentene som drømte om ansettelse i kirken, fått jobb.

- Jeg var heldig og jobbet som organist mens jeg utdannet meg, så jeg visste godt hva jeg gikk til. Men utdanningen legger opp til en ganske ambisiøs kirkemusikalsk hverdag, og det stemmer ikke alltid med virkeligheten. Jeg har lært mye jeg ikke får brukt.

Det var ikke alt Hanna Louise var forberedt på da hun trådte inn i kirken som fast ansatt og med ansvarsområde utover musikalsk ledelse i menigheten.

- Jeg har ansvar for både piano og orgel i sju kirker – det er litt å passe på. Så må jeg også koordinere vikarer og sørge for at andre instrumenter i kirkens eie er stemt og i orden, helst til enhver tid. Mange i menighetene kommer med innspill og tanker. Jeg er både overrasket og glad for at jeg som kantor blir brukt som samtalepartner. Det er fint å vite at jeg blir sett på som mer enn bare «hun som lager musikken».

Liker ikke lediggang

Arbeidsuka er variert, og sjelden fra ni til fem. På dagtid er det gjerne forberedelse til kommende tjeneste, det kan være gudstjeneste eller begravelse. Hun har møter med prest og kanskje en solist, og både møter og øving er spredt over de sju kirkene hun er kantor i. Korarbeidet foregår på kveldstid, og av og til i helgene.

Å jobbe i kirken er en livsstil, ifølge Hanna Louise. Og det trives hun godt med.

- Jeg er takknemlig for å være med og skape det flotte arbeidet som vi gjør i kirken. Og som kristen er det deilig å jobbe med og for det jeg tror på. Å få leve i 2016 og gjøre troen og livet aktuelt også i dag, er et privilegium.

Hun anbefaler mer enn gjerne andre å gå samme vei.

- Jeg har et meningsfullt arbeid med stor frihet. For eksempel har jeg 20 prosent av stillingen til egenøving, og her disponerer jeg jo tiden helt som jeg vil. Arbeidsforholdene er i all hovedsak gode og vi er mange som heier på hverandre og gjør hverandre gode i jobben. Vi bygger hverandre opp, og jeg håper og tror det er sånn i andre kirkelige arbeidsfellesskap rundt om i Norge.

Biskop Per Arne Dahl vigslot Hanna Louise til kantor i Heggen kirke i Modum 24. januar. Foto: Bo Mathisen.

- Det er mange engasjerte i menighetene våre, som kommer med innspill og tanker. Jeg er både overrasket og glad for at jeg som kantor blir brukt som samtalepartner.

Foto: Bo Mathisen.

— Tenk, jeg får jobbe 100 prosent med det jeg er utdannet til!

Bengt Norbakken.

FRA MATEMATIKK TIL ORGEL

Det måtte en russisk professor til for å få Bengt Norbakken (44) til å velge rett yrke. I dag tror folk han bor i kirken.

Og sånn er det jo i desember, det er travelt, men vi sukker – med glede – over at det er mye å gjøre.

Det var matematiker han skulle bli. Han var ikke god nok til å ta en musikkutdannelse, mente han, orgelspilling var kun hobby. Helt til en russisk professor i klaver tok ham til side.

- Du kan ikke skusle bort dette talentet, sa han. Og da jeg kom inn på Musikkhøgskolen, var veien lagt.

Den første som så at nordlendingen kunne passe til kirkelig musikkjeneste, var den lokale kantoren. Bengt spilte både fiolin, blokkfløyte og slagverk og drev med korsang, og som tenåring fikk han prøve orgelet. Han fikk stor tillit fra kantoren, og spilte på skolegudstjenester og enkle gudstjenester.

Ved siden av Musikkhøgskolen, ville den unge musikeren også få inn mer teori, og tok hovedfag i musikkvitenskap i tillegg. Fra nord, via Østlandet, havnet han i Gand menighet i Sandnes i 2007. Her føler han seg privilegert i en aktiv og musikkglad storbymenighet.

Det er mulig det også har noe med en engasjert kantor å gjøre. Før jul ble han spurt om han bodde i kirken.

- En unge på skolegudstjeneste kom bort, han hadde sett meg så mye her før jul.

Inn i folks hjerter
Musikken er viktig i alle samlinger i Gand kirke, og betyr mye i det kirkelige arbeidet.

- Det er stort å få lage flott musikk som betyr uendelig mye for enkeltpersoner i spesielle anledninger. En dag har vi et stort barnekor som tar luven fra alle når de stiller opp i koret, andre ganger når vi til det innerste i mennesker som er i begravelse.

Selv om han visste hva han gikk til, var han ikke helt forberedt på så intense dager.

- Jeg måtte faktisk sette inn avtaler med meg selv i kalenderen for å få tid til å øve. Uten fornying blir det ikke spennende verken for menighetene eller meg.

Det vakreste jeg vet

Det var en selvfølge å søke jobb i Den norske kirke. Poenget med utdannelsen var jo ikke bare å få spille orgel i arbeids-tida, men å gjøre en forskjell for folk.

- Det føles riktig å kombinere tro og arbeid. Jeg får jobbe 100 prosent med det jeg er utdannet til, og med brukbar lønn. Og jeg vet hvor viktig det er å ha godt skolerte musikere til å lede sang og musikk i kirken. Dette er et arbeid som betyr mye for mange, og det gir så mye tilbake til meg personlig.

SLIK BLIR DU KANTOR

- 4 års bachelorstudium
- Gjennomsnittslønn kr 461 400

Se mer på baksiden eller på kirken.no/jobb

ALLE TRENGER NOEN Å SNAKKE MED

- Å være diakon er å være håpsbærer, sier Marianne Torp Træthaug (til venstre). For Thea Renate Berg (til høyre) var dette viktig i en vanskelig periode i livet. Foto: Bo Mathisen.

Marianne har betydd mer for meg enn jeg kan forklare.

Diakon Marianne ble viktig for meg

- Det ble gradvis tyngre. Og jeg klarte ikke å se hvor og hvordan jeg skulle gå videre. Det var da jeg trengte noen å snakke med. Thea Renate Berg (21) fra Fåberg, tenker tilbake på en tung periode i livet sitt. Og smiler varmt til personen hun fikk støtte og hjelp fra, diakonen i Gausdal, Marianne Torp Træthaug (36).

Thea Renate opplevde et totalt mørke, alt virket håpløst. - Jeg fikk hjelp til å forstå at dette måtte jeg ta tak i. Marianne kjente jeg til fra ungdomsarbeidet hjemme. Jeg husker ennå hvilken lettelse det var da hun svarte at hun ville hjelpe meg.

Thea Renate forteller at det var utrolig viktig for henne å ha ett menneske som kunne lytte til alt hun hadde å dele. - At jeg også kunne snakke om troen min var avgjørende for at jeg følte jeg ble forstått. Fordi Marianne var diakon kunne hun ikke bare lytte og forstå, men også be på slutten av samtalerne våre.

En annen rolle enn familie

Marianne ble en veldig viktig person for meg, sier Thea Renate, med vekt på veldig. - Jeg trengte noen å snakke med som ikke var familie eller venner. Noen som bare kunne lytte til meg uten at jeg trengte å bekymre meg for hvordan det jeg sa påvirket dem. Marianne bekrefter Thea Renates historie.

- De andre relasjonene, som familie og venner, gir omsorg, kjærlighet og omtanke. Det er veldig viktig. Men noen ganger kan det være nødvendig å ha en annen voksen å forholde seg til. Jeg opplever at jeg noen ganger kan bli en «mellomperson mellom foreldre og ungdom». En utenforstående som kan se saken fra en annen side. Alle trenger noen å snakke med og bli bekreftet av. I jobben min som diakon møter jeg mange som trenger å prate om det de er opptatt av, men som det kanskje er vanskelig å sette ord på. Det er en gave å få lov å ta del i et menneskes liv, og jeg blir fort glad i mennesker. Spesielt ungdommer, sier Marianne.

- Og Marianne har skapt et klima som gjør at det er greit å komme, legger Thea Renate til. - Hun utstråler noe som gjør at vi åpner oss.

Håpsbærer

Hvor viktig er det i din kontakt med unge at du er utdannet diakon?

- I utdanningene til barnevernspedagog og diakon, og gjennom erfaringene i jobben, har jeg fått verktøy og teori som hjelper meg i jobben min, sier Marianne.

- Utdanningen ga meg blant annet en identitet som diakon. I studietiden fikk jeg tid til å gå inn i hva det vil si å være en medvandrer for et annet menneske. Jeg lærte at å være diakon er å være en håpsbærer. Jeg skjønnte hvilken betydning det kan ha at noen andre bærer håpet for deg når du

ikke ser det selv. Å jobbe med barn og unge i krise har blitt en stor del av min jobb som diakon.

Så «ryggsekken» fra studiet har vært veldig viktig. Når man bruker denne teorien i praksis, gir det faglig trygghet som er viktig for meg selv. Og jeg tror den er viktig for de jeg får lov til å gå et stykke på veien sammen med, fortsetter hun.

Et sted å bli sett og lyttet til

En dag i uka er diakon Marianne på Gausdal videregående skole.

- Der møter jeg unge fra ulike miljøer. Jeg var spent på hvordan de ville ta imot meg som diakon, det er jo et ukjent begrep for mange. Men det har gått helt fint. Dette at jeg er diakon, og ikke terapeut eller helsepersonell, gir meg en annen mulighet til kontakt. Hos meg kan de unge snakke om tro dersom de vil. Men de står fritt til å snakke om alt det som livet deres rommer. Viktigst av alt er nok at de har et sted der de blir sett og lyttet til.

- Det finnes ikke én type voksen som passer for alle som trenger kontakt. Ulike mennesketyper har behov for ulik oppfølging. Derfor er det viktig at det finnes mange voksne som kan være samtalepartnere for barn og unge. Marianne er diakon i et lite og gjennomsiktig miljø. - Å være diakon er på mange måter en livsstil. Jeg må være til stede med hele meg. Det er veldig viktig at alle

vet at jeg har taushetsplikt. Den gjelder når jeg er en del av kriseteamet i kommunen, i kontakten jeg har med videregående skole, med konfirmanter, og med pårørende til alle jeg er i berøring med. Taushetsplikten er en styrke i jobben min og gir rammer både for meg, og for alle de jeg er i kontakt med.

- Jeg er heldig som får være del av et annet menneskes liv, jeg lærer mye av det. Jeg er stadig imponert over hvor flinke ungdommer er til å ta tak i ting. Et eksempel er omsorgen de viser hverandre. Skjer det ulykker i nærmiljøet, viser de nærhet og uttrykker sorg på en naturlig og god måte.

Utfordrende å slippe taket

Thea Renate ser tilbake på tiden med depresjon. - Jeg har glemt mye, men selv om det var et håpløst dypt mørke, er minnene trygge og gode. Det tror jeg handler om at jeg ble møtt og forstått med tålmodighet og kjærlighet. Fra Marianne, som lyttet og fulgte meg tett i alle mine tanker, følelser og prosesser. Fra familien, som ga meg alt jeg trengte av tid, omsorg og kaffe, sier hun og ler.

- Og venner, de som tålmodig så alt fra utsiden og var der for meg når jeg var klar. Jeg er mest av alt takknemlig. Det er viktig å minne om at depresjonen er noe du har. Det er aldri noe du er.

- Jeg er heldig som får være en del av et annet menneskes liv, jeg lærer mye av det.

Utfordringen ble etter hvert å slippe taket på den tette kontakten med Marianne.

- Hun representerte en trygghet i livet mitt. Men jeg måtte gå videre uten de tette samtalerne vi hadde, og det var en utfordrende prosess. Jeg hadde lært mye, så det var litt som å lære å gå på nytt. Men jeg visste at Marianne ikke ble borte selv om jeg var klar til å reise meg og gå.

Thea Renate oppsummerer hva kontakten med diakon Marianne har betydd for henne.

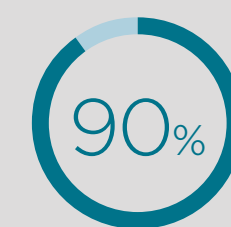
- Marianne har betydd mer for meg enn jeg kan forklare. Hun tok med seg lyset og kom til meg i mitt mørke. Der var hun sammen med meg og ble bærer av tro, håp og kjærlighet. Hun var aldri redd for min smerte eller håpløshet. Når hun så meg inn i øynene, forsto jeg at hun så hvem jeg var bak all depresjon. Jeg er evig takknemlig for at Marianne som diakon hadde tid til å gå sammen med meg.

1 638 608 deltakere
DELTOK PÅ KULTUR- OG
KONSERTARRANGEMENTER I KIRKEN

3,8 millioner

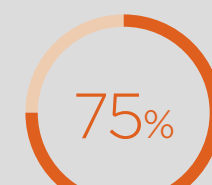
ER MEDLEM I
DEN NORSKE KIRKE

PROSENT AV BEFOLKNINGEN

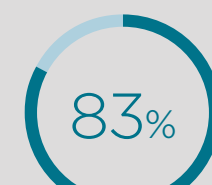

HAR KIRKELIG
GRAVFERD

PROSENT AV MEDLEMMENE

DØPTE

KONFIRMERTE

VIGSLER

prester	1700
kantorer/organister	905
kateketer/ menighetspedagoger	205
diakoner	210

AVDELINGSLEDER • BARNEHAGELÆRER • BARNE- OG UNGDOMSARBEIDER
BISKOP • DAGLIG LEDER • DIAKON/DIAKONI- ELLER SOSIALARBEIDER
DIREKTØR (STIFTS/DIREKTØR, AVDELINGS/DIREKTØR) • KANTOR/ORGANIST/
KIRKEMUSIKER • KATEKET • KIRKEGÅRDSARBEIDER/GRAVER • KIRKETJENER
KIRKEVERGE • KLOKKER • MENIGHETSARBEIDER • MENIGHETSFORVALTER
MENIGHETSMUSIKER • MENIGHETSPEDAGOG • MENIGHETSSEKRETÆR • MISJONÆR
PEDAGOGISK LEDER • PERSONALSJEF (KIRKEFAGSJEF, ØKONOMISJEF)
PREST (SOKNEPREST, SENIORPREST, UNGDOMSPREST, KAPELLAN, PROSTIPREST)
PROSJEKTLEDER • PROST • RENHOLDER • RÅDGIVER/KONSULENT INNEN
KIRKEFAG, ADMINISTRASJON, KOMMUNIKASJON OG ØKONOMI • SEKRETÆR
TROSOPPLÆRINGSMEDARBEIDER • UNGDOMSDIAKON • VAKTMESTER

63 022
GUDSTJENESTER

153 519
JOBBER FRIVILLIG FOR KIRKEN

Statistikk 2014. Kilde: Kirkerådet

Navn: SILJE LEIKVOLL

Alder: 26
Skal bli: Diakon

Studerer ved: VID
Diakonhjemmet Høg-
skole og Det teologiske
Menighetsfakultet

Hvorfor diakon?

- Da jeg utdannet meg til sykepleier lærte vi litt om diakoni. Som troende syntes jeg religionen manglet i sykepleiefaget, men som diakon kan jeg kombinere begge deler. Jeg vil jobbe som sykepleier, men med videreutdanning i diakoni. Det er spesielt områder som eldreomsorg, lindrende behandling og diakonal besøkstjeneste jeg ønsker å jobbe med når jeg er ferdig med studiene.

Navn: ESPEN TAKLE

Alder: 21
Skal bli: Kantor

Studerer ved: Norges
Musikkhøgskole

Hvorfor kantor?

- I flere år har jeg hatt et ønske om å bli kantor. Det er en flott mulighet til å få lov til å jobbe som musiker, samtidig som jeg får møte mange mennesker hele tiden gjennom det fellesskapet kirken er. Det å kunne berøre andre folks liv gjennom musikken er en stor opplevelse for meg. I løpet av studiet har jeg vokst som musiker og fått være med på mye givende arbeid i menigheter. Det er jo mer i jobben enn kun det musikalske, og der har jeg utviklet meg de siste årene.

Navn: MIE OTHELIE BERG

Alder: 24
Skal bli: Kantor
Studerer ved: Norges
teknisk-naturvitenskape-

lige universitet (NTNU)/
Det Kongelige Danske
Musikkonservatorium

Hvorfor kantor?

- Jeg vil bli kantor fordi jeg er interessert i å fortsette med musikk. Jeg syntes kirkemusikk virket som en god retning å ta, siden det er en sikker jobbmulighet som fortsatt lar meg utøve musikk. Det er en veldig stødig jobb og et arbeid man har mulighet til å forme selv, alt etter hvilke styrker og interesser man har. Jeg kan spille konserter, dirigere kor, improvisere, og i det store og hele være litt «sjef» over egen arbeidsplass. I tillegg har jeg tilgang til orgel og øvingslokale. Jeg liker også tanken på å kunne være med under noen av de viktigste hendelsene i folks liv, som bryllup, begravelser og dåp.

Navn: HÅKON SVENSSON KINSARVIK

Alder: 28
Skal bli: Prest

Studerer ved: Kyrkjeleg
utdanningscenter nord
(KUN)

Kvifor prest?

- Eg begynte på presteutdanninga fordi eg vil jobbe med spørsmål om tru. Det vil vere eit privilegium å møte både dei som allereie trur, dei som ikkje trur, og dei som tviler. I ein slik jobb vil eg alltid finne utfordringar og problemstillingar eg kan bryne meg på. Derfor har eg lyst til å jobbe i Den norske kyrkja. Presteutdanninga kan verke lang, men eg synest det er verdt å bruke god tid på å forbetre meg både på det praktiske og det teologiske.

Det er spennende å vise studenter at teologien er livsnær. Den handler faktisk om livet.

Prost Kristin er ofte på besøk på Villa'n på Hønefoss, ei varmestue der rusbrukere har fast treffsted. Foto: Audun Hagen.

NYSGJERRIG LEDER

Finnes Gud? Kristin Moen Saxegaard (48) tok teologi for å finne svaret.

Hun var ikke av dem som gikk oftest i kirken. Men etter videregående tenkte hun stadig mer på om Gud eksisterte. 20 år gammel startet hun på teologistudiet.

- Det var særlig de mer eksistensielle spørsmålene som fanget meg, spørsmål om tro, forteller hun. Derfor ga hun seg ikke da studiet var over, men fortsatte med en doktorgrad i teologi. Hun ville fordype seg i tekster i Det gamle testamentet.

- Det var både spennende og morsomt å granske tekstene så grundig. Å lese grunn-tekstene på egenhånd. Ingen spørsmål var farlige. Når du forsker, kan du gå inn i brytninger og være skeptisk, og likevel kjenne at teologien holder.

Nettopp det ble viktig da hun selv under- viste andre.

- Det var fint å utfordre studenter til å tenke litt annerledes om teologi som fag og tro som fag. Du trenger å se din egen tro litt utenfra når du skal jobbe i kirken. Det er

spennende å vise studenter at teologien er livsnær. Den handler faktisk om livet.

Lederstilling

De siste årene har hun vært prost. Det er en lederstilling i kirken. I tillegg til den vanlige prestedestjenesten, er hun et kontaktledd mellom prestene i prostiet hun jobber i. Hun er blant annet med i et kriseteam på kommunalt nivå. Konfirmantleir og pensjonistleir står også på programmet.

- Det er flott at jeg kan spille på så mange strenger ved meg selv i denne jobben.

Jeg får brukt både intellektet og praktiske sanser, og ikke minst medmenneskelighet. Det er fint å kunne både utfolde og utvikle det du er god på.

Ikke så annerledes

Da Kristin var forsker, merket hun at mange studenter lurte på om prestejobben kun er for spesielt interesserte. Må prester ofre mye? Folk vil møte presten.

- Jeg vil svare nei. Å være prest er ærefullt, men det tar ikke fra deg familieliv eller fritid. Dessuten nyter du stor tillit. Kanskje det er det som har overrasket meg mest.

Tru kor mange diakonar, kantorar, kateketar og prestar det er på dette bilete? Foto: Stian Gustafsson.

JOBB MED MEINING

Kva er den beste jobben for deg? Jau, det er ein jobb som er i tråd med dine egne verdiar, og som engasjerer deg. Da får du sterk motivasjon og kjensle av meistring - og du er på rett plass.

Bård Kuvaas er professor i organisasjonspsykologi ved Handelshøyskolen BI. I mange år har han forska på kor viktig motivasjon er for oss. Og spesielt viktig er det å oppleve nærleik til menneska vi jobbar med. Jobbar innanfor kyrkja handlar i stor grad om å møte andre og hjelpe dei på ulike vis, anten det er gjennom ungdomsarbeid eller å lindre sorg.

- Godt samspel med menneska rundt oss gir ein indre motivasjon som er gull verd! Det er ei kjelde til både gode arbeidsprestasjonar og sunn psykisk helse. Å kunne jobbe med noko ein verkeleg er engasjert i, er ein stor fordel. Fridom til å påverke arbeidskvardagen betyr mykje. Forskning viser at i yrke der ein må vere kreativ eller vise omsorg for andre, gir slik motivasjon ekstra gode resultat, seier Kuvaas.

Engasjement gir suksess

Eit stort forskingsprosjekt i USA viser at vinnaroppskrifta for å gjere ein best mogleg jobb, nettopp er indre motivasjon og å ha eit personleg engasjement for det ein gjer. Kuvaas meiner det er sjeldan nokon blir skikkeleg gode i ein jobb dei ikkje liker.

- Behovet for at arbeidsoppgåvene er i samsvar med våre egne verdiar, går på tvers av generasjonar og kulturar, det er det same for alle, seier professoren.

God trivsel og meistring er òg viktig for at vi jobbar lenge i same bedrift eller organisasjon. På Finn.no blir det lyst ut tusenvis av ledige stillingar. Nettsida har samla informasjon om kva som er viktigast for å bli verande i ein jobb. Godt arbeidsmiljø, relevante arbeidsoppgåver og fagleg utvikling er dei mest sentrale punkta.

Astrid M. Richardsen er kollega av Kuvaas på BI. Også ho er professor og har studert engasjement på jobben og forska på korleis arbeidsoppgåver vi synest er viktige og rette, stimulerer til aktivitet og effektivitet. Arbeids glede og motivasjon viste seg å vere det motsette av å vere utbrend.

I 2012 utførte Arbeidsforskningsinstituttet den første arbeidslivsundersøkinga blant tilsette i Den norske kyrkja. Undersøkinga viser at det i kyrkja generelt er høg trivsel, sterk indre motivasjon og mykje arbeidsglede. I undersøkinga svarar over 80 prosent at dei føler at jobben i kyrkja gjer dei til del av noko større enn «berre» arbeidet dei gjer. Blant dei positive sidene som blir trekte fram er

- Mange unge har eit ønske om å påverke samfunnet gjennom eigen innsats.

karriereutsiker, jobbegasjement, trygg jobb, trusfelleskap og høve til å påverke arbeidskvardagen.

Samfunnsnyttig

Arild Steen er direktør for Arbeidsforskningsinstituttet ved Høgskolen i Oslo og Akershus. Arbeidsforskningsinstituttet har gjennomført fleire forskingsprosjekt om norsk arbeidsliv, mellom anna det årlige Arbeidslivsbarometeret og rapporten «Fremtidsdebatten», som undersøker kva holdningar ungdom har til arbeidslivet. Steen fortel at ungdommane ønskjer seg trygge jobbar der dei kan gjere noko for andre og få brukt evnene sine.

- Vi fann at jamvel dei som i utgangspunktet berre ser arbeid som ein måte å tene pengar på, ønskjer å ha ein jobb der dei kan bruke evnene sine og oppnå sjølvrealisering. Mange av ungdommane svara òg at dei ville ha eit yrke der dei jobbar med menneske og er samfunnsnyttige. Spesielt er det mange kvinner som ønskjer dette, seier Steen.

Ønsket om og behovet for å bruke eigenskapane og interessene sine gir seg utslag i kva yrke dei unge vel. Ut frå eit ønske om å ha meningsfulle arbeidsoppgåver søker mange seg til kreative yrke eller jobb med barn eller eldre. Steen peikar på at arbeid innanfor kyrkja er ein typisk «jobb med mening».

- Kyrkja skil seg frå mange andre arbeidsplassar ved at ho er ein arena der slikt arbeid står i sentrum. Kyrkjeleg arbeid går jo nettopp ut på å jobbe med menneske og vere til stades i livet til andre, seier han.

Ikkje meg sjølv først

Dei unge i dag har ikkje berre eit engasjement for eiga vinning, men òg for andre. «Fremtidsdebatten» viser nettopp at unge menneske både har vilje og evne til å hjelpe andre.

- Mange av dei unge har eit ønske om å påverke samfunnet gjennom eigen innsats, anten frivillig innsats eller i arbeidslivet, seier Steen.

I Akershus gjennomførte Nav ei undersøking blant dei unge. Undersøkinga viste at personleg utvikling og meningsfulle arbeidsoppgåver var viktigare enn høg lønn. Steen ser liknande haldningar i dei undersøkingane han har jobba med.

- Sjølvrealisering gjennom jobben er viktigare for dei unge i dag enn for den eldre generasjonen. Så framfor å velje det som gir mest status og pengar, er det i dag vanleg å velje utdanning og yrke ut frå kva ein liker å gjere og er interessert i, avsluttar direktøren.

KIRKEORDBOK FOR DUMMIES

Alba
Den lange hvite prestekjolen, som minner om dåpskjolen og om dåpen, som forankring for tro og tjeneste. Alba er latin og betyr hvit.

Biskop
Representerer den åndelige ledelsen i hvert bispedømme og har særlig tilsyn med ansatte som er vigstet. Ordet kommer av det greske episkopos som betyr tilsynsman.

Diakon
Leder kirkens omsorgsarbeid. Ordet kommer av det greske diakonos som betyr tjener.

Kantor
Leder menighetens kirkemusikalske virksomhet. Ordet kommer av det latinske verbet cantare som betyr å synge.

Kapellan
En prest som arbeider sammen med og står under ledelse av en sokneprest. En kapellan var opprinnelig knyttet til et kapell, som ikke var stedets hovedkirke.

Kateket
Leder menighetens undervisningstjeneste. Ordet kommer av det greske verbet kathekein som betyr å undervise.

Liturgi
Beskriver hvordan innholdet i religiøse seremonier er satt sammen. Ordet brukes som oftest om de faste leddene i gudstjenesten. Liturgi kommer av det greske leitourgia, som betyr folkets arbeid.

Høymesse
Søndagens hovedgudstjeneste, som regel med nattverd. Ordet messe kommer fra det latinske missa som betyr sendt ut. Når messen er slutt, sendes den enkelte ut i hverdagen.

Prest
Leder forberedelse og gjennomføring av gudstjenester og kirkelige handlinger, utøver forkynnelse, sjelesorg og veiledning. Ordet kommer av det greske presbyteros som betyr den gamle eller den som har livserfaring.

Prost
Leder prestedestjenesten i prostiet og fordele oppgaver mellom prostiets prester. Alle bispedømmer er delt i ulike prostier, og menighetsprestene har gjerne et prosti som sitt tjenesteområde. Ordet kommer fra latin præpositus, som betyr plassert foran.

Stola
Det lange båndet som henger over skuldrene, utenpå albaen. Stolaen er et kjent plagg helt fra romertiden og er et latinsk ord for sjal eller bredt bånd. Stola er symbol på at den som bærer den er vigstet til tjenesten.

Vigsling
En forbønns- og velsignelsehandlung for diakon, kantor, kateket og prest når den enkelte innsettes til tjeneste.

Namn: SOLVEIG SIVERTSEN TRÆET

Alder: 23
Skal bli: Prest

Studerer ved:
NLA Høgskolen, Bergen

Kvifor prest?

- Eg voks ikkje opp i noko kristent miljø, men eg hadde lyst til å utforske mi personlege tru. På studiet trivst eg veldig godt, og vi har flinke lærarar. No vil eg gå vidare med ein master i kristendom.

Navn: JOHAN MAHTTE SKUM

Alder: 28
Skal bli: Kantor

Studerer ved:
Kirkelig utdanningscenter nord (KUN)

Hvorfor kantor?

- I konfirmasjonstiden ble jeg veldig fascinert av det som skjedde i kirken. Min lokale kateket anbefalte at jeg begynte å spille orgel. Det gjorde jeg og så har det utviklet seg derfra. KUN har dyktige og kompetente folk. Som nordlending setter jeg også pris på hvordan KUN har inkludert elementer av det samiske, nordnorske og læstadianske i undervisningen. Utdannelsen ble enda bedre enn jeg hadde forventet.

Navn: MARTE ÅSEN

Alder: 23
Skal bli: Prest

Studerer ved:
Det teologiske Menighets-
fakultet

Hvorfor prest?

- Jeg studerer teologi fordi jeg vil jobbe med mennesker og forkynnelse. Studiet er både krevende og utfordrende på en god måte. Vi lærer mye og jeg føler at jeg blir sterkere faglig og får diskutert viktige spørsmål. Kirken har behov for flere folk og det er viktige jobber som må gjøres. Det vil jeg bidra til.

Navn: GUNNAR ELDEVIK

Alder: 23
Skal bli: Prest

Studerer ved:
NLA Høgskolen, Bergen

Hvorfor prest?

- Jeg har alltid vært interessert i spørsmål som har med tro å gjøre. For å finne svar begynte jeg på teologistudiet. På studiet er det liten avstand mellom studenter og forelesere, det gjør det helt naturlig å diskutere de personlige sidene ved teologi.

DEN NORSKE KIRKE - DEN NORSKE KYRKJA - NOROGA GIRKU

HVEM ER ARBEIDSGIVER?

Den norske kirke

Kirken er delt inn i 11 bispedømmer: Oslo, Borg, Hamar, Tunsberg, Agder og Telemark, Stavanger, Bjørgvin, Møre, Nidaros, Sør-Hålogaland og Nord-Hålogaland. De er arbeidsgivere for de fleste prester.

Kirkelige fellesråd

Kirken har 417 kirkelige fellesråd. De er arbeidsgivere for de fleste diakoner, kantorer og kateketer. I kommuner med bare ett sokn har menighetsrådet arbeidsgiverfunksjonen. Fellesrådene er også arbeidsgivere for ansatte innen økonomi- og personalforvaltning, samt innen drift og vedlikehold av kirker og kirkegårder.

KA er arbeidsgiver- og interesseorganisasjon for kirkelige organer og virksomheter, blant annet for kirkelige fellesråd og menighetsråd. KA yter service og rådgivning for medlemmene innen ulike kompetanseområder.

LURER DU PÅ HVILKET YRKE DU SKAL VELGE?

Ta den uhøytidelige testen på kirken.no/jobb - og se om du passer best til å bli diakon, kantor, kateket eller prest.

JOBB, FAG OG FELLESSKAP

Norske arbeidstakere velger i stor grad å være fagorganisert. Fagforeningenes hovedfunksjon er å forhandle lønns- og arbeidsvilkår. De er også faglige fellesskap og gir råd og hjelp til medlemmene via tillitsvalgsordningen.

HVOR BLIR DU DIAKON, KANTOR, KATEKET ELLER PREST?

DET TEOLOGISKE MENIGHETSAKADEMIET

Det teologiske Menighetsfakultet (MF), Oslo
mf.no

Det teologiske Menighetsfakultet tilbyr profesjons- og masterprogrammer og utdanner prester, diakoner, kateketer og trosopplæringsmedarbeidere. I tillegg har fakultetet studier i Ungdom, Kultur og Trosopplæring, faglærerutdanning med vekt på KRLE, ulike etter- og videreutdanningskurs på heltid eller deltid, samt utdanning i samfunnsfag og interkulturell kommunikasjon.

KIRKELIG UTDANNINGSSENTER NORD

GIRKOLAŠ OAHPAHUSGUOVDDÁŠ DAVVIN

Kirkelig utdanningscenter nord, Tromsø
uit.no/kun • uit.no

KUN tilbyr samlingsbasert deltidsundervisning i praktisk-kirkelig utdanning til prest, kantor, diakon og kateket (for prester tilsvarende praktikum). KUN samarbeider med UiT-Norges arktiske universitet om utdanning til prest og kantor, med VID vitenskapelige høgskole til diakon, og med NORD universitet, Bodø, om utdanning til kateket. KUN tar opp studenter til alle yrkesgrupper på grunnlag av forskjellige tidligere utdanningsløp.

NTNU

Institutt for musikk

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, NTNU, Trondheim
ntnu.no

NTNU tilbyr fireårig bachelorstudium i kirkemusikk. Utøvende bachelor gir grunnlag for opptak til master i musikkutøving. Med praktisk-pedagogisk utdanning gir studiet kompetanse for undervisning, og studentene gis mulighet til utenlandsopphold gjennom ulike nettverk. NTNU tilbyr også årsenhet i kirkemusikk, som retter seg mot studenter som har avsluttet musikerutdanning med annet hovedinstrument enn orgel, og som ønsker kirkemusikalsk tilleggskompetanse.

Det praktisk-teologiske seminar ved Universitetet i Oslo
praktikum-pts.no

Det praktisk-teologiske seminar tilbyr praktisk-teologisk utdanning til prestestudenter og videreutdanning for prester. Profesjonsstudiet for prester gjennomføres i samarbeid med Det teologiske fakultet.

NLA Høgskolen

NLA Høgskolen • nla.no

NLA Høgskolen har studiesteder i Bergen, Oslo og Kristiansand og tilbyr bachelor og master i teologi, samt master i kristendomskunnskap i Bergen. NLA Høgskolen tilbyr også bachelorstudier som kvalifiserer for arbeid som menighetspedagog. NLA Høgskolen i Oslo tilbyr en treårig bachelor i musikk, menighet og ledelse. Et fjerde påbygningsår gir en musikkutdanning tilsvarende bachelor i utøvende musikk. Innenfor disse fire årene er det mulig å gjennomføre kantorutdanning.

VID - Vitenskapelig, Internasjonal og Diakonal høgskole
vid.no

VID vitenskapelige høgskole er fordelt på fire studiesteder: Haraldsplass diakonale høgskole og Høgskolen Betanien i Bergen, Diakonhjemmet Høgskole i Oslo og Sandnes, og Misjonshøgskolen i Stavanger. VID er en diakonal og kirkelig forankret høgskole med høyere utdanning og forskning. De tilbyr studier innenfor helse- og sosialfag, pedagogikk, ledelse, diakoni og teologi.

UiO : Det teologiske fakultet

Det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo
tf.uio.no

Det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo tilbyr profesjonsstudium i teologi, samt ulike bachelor- og mastergradsstudier. Fakultetet tilbyr interreligiøse studier, studier innen religion og samfunn, diakonivitenenskap og har også internasjonale utvekslingsavtaler.

Norges musikkhøgskole
Norwegian Academy of Music

Norges Musikkhøgskole, Oslo • nmh.no

Norges Musikkhøgskole tilbyr kandidatstudium i kirkemusikk, som er en fireårig bachelor. Denne gir grunnlag for opptak til master i kirkemusikk og master i utøving. Musikkhøgskolen tilbyr også årsstudium i kirkemusikk, som gir kunnskaper og ferdigheter som innfrir minimumskrav for å fungere som organist i Den norske kirke eller andre kirkesamfunn.